

соціальної напруженості), так і в пропорційній системі оподаткування доходів фізичних осіб (високе податкове навантаження на малозабезпечені верстви населення, не дієвість принципу соціальної справедливості, зменшення обсягу податкових надходжень до бюджету).

На наш погляд, основний вектор реформування механізму оподаткування фізичних осіб має бути спрямований не на зниження податкових ставок, а на зменшення можливостей ухилення від сплати податку, підвищення податкової культури громадян. Однак такі зміни мають поєднатися із системними змінами у фіскальній політиці держави, а саме: спрощенням адміністрування податків і зборів, підвищенням прозорості контролю за їхнім використанням, політичною стабілізацією в країні тощо.

Інформаційні джерела:

1. Тулай О., Ямелинець А. Податок на доходи фізичних осіб: досвід зарубіжних країн. Світ фінансів. 1(58). 2019. С. 76–86.
2. Осипова А.В., Коптева Г.М. Аналіз та оцінка тенденцій реформування податку на доходи фізичних осіб: зб. наук. праць. Серія: *Актуальні проблеми управління та фінансово-господарської діяльності підприємства*. Харків: НТУ ХПІ. 2017. № 54 (1257). С. 106–110.

ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ У ДІЮЧІЙ СИСТЕМІ ОПОДАТКУВАННЯ

Пальоха О.В., гр. М-2

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.В. Сколотій**
Державний біотехнологічний університет

Україна знаходиться на етапі удосконалення ринкових умов господарювання, що, в свою чергу впливає на суттєві зміни в гармонізації інтересів усіх зацікавлених сторін. На даний час проблеми обліку основних засобів України в умовах сучасної ринкової економіки набувають особливої актуальності. Найбільш гостро це питання стоїть для сільськогосподарських підприємств, матеріально-технічна база в яких виступає основним засобом праці. Адаже перехід до відносин власності на землю стимулює підвищення відповідальності суб'єктів господарської діяльності за раціональність та ефективність своєї роботи, яка прямо залежить від забезпеченості підприємства основними засобами. Це пов'язано з дуже стрімким зростанням рівня техніко-

технологічного оснащення, використання новітнього передового обладнання та високопродуктивних засобів виробництва, що в свою чергу потребує правильного облікового підходу.

Основні засоби підприємства займають велику питому вагу в балансі підприємства та є найбільшою частиною національного багатства країни. В процесі ведення бухгалтерського обліку відбувається групування господарських операцій з надходження, експлуатації та вибуття основних засобів з метою їх відображення на рахунках бухгалтерського обліку та звітності, що можливо лише завдяки вартісному вимірюванню як об'єктів бухгалтерського обліку, так і змін, що відбуваються з ними в результаті здійснення господарських операцій. У зв'язку із реформуванням податкової політики України з прийняттям Податкового кодексу виникли розбіжності в особливостях формування вартості об'єктів основних засобів при їх визнанні в обліку та під час оцінки в цілях оподаткування.

Проведення дослідження бухгалтерського та податкового обліку основних засобів дозволило встановити їх суттєве зближення й неточності розуміння сутності основних засобів, їх віднесення до певних об'єктів обліку, визначення: строку корисного використання та сум нарахованих амортизаційних відрахувань; періодичності проведення переоцінки та нарахованих сум амортизаційних відрахувань; періодичності проведення переоцінки та нарахованих сум переоцінки; залишкової вартості основних засобів та тимчасових податкових різниць. Разом із тим залишаються деякі розбіжності та неузгодженості в частині податкового та бухгалтерського обліку основних засобів, що спонукає підприємства орієнтуватися більше на норми податкового законодавства, звужуючи тим самим облікову сферу застосування П(С)БО та МСФО. Ці та інші проблеми потребують подальшого вивчення.

Формальна спроба наближення бухгалтерського та податкового обліку із прийняттям Податкового кодексу України призвела до наявності ряду відмінностей у формуванні первісної вартості необоротних матеріальних активів через обмеження в податковому обліку деяких видів витрат, що формують первісну вартість об'єкту основних засобів. При виготовленні основного засобу власними силами виробничі витрати в податковому обліку можуть не дорівнювати собівартості у фінансовому обліку в залежності від того, чи зареєстрований платник податку зареєстрований платником податку на додану вартість. При розподілі загальної суми зобов'язань при придбанні декількох основних засобів на окремий об'єкт у

фінансовому обліку такий розподіл здійснюється пропорційно справедливій вартості окремого об'єкта, а за ПКУ – пропорційно звичайній ціні окремого об'єкта основних засобів, при чому, справедлива вартість може не дорівнювати звичайній ціні. Також можливі відмінності у складі основних засобів, що підлягають амортизації: невиробничі основні засоби в податковому обліку не амортизуються, але в бухгалтерському обліку розмежування на виробничі та невиробничі основні засоби відсутнє.

Вимога застосування бухгалтерських процедур з метою оподаткування ускладнює та посилює відповідальність бухгалтера за ведення обліку на підприємстві, адже помилка при визнанні об'єкта основних засобів може призвести до неправильного розрахунку податкових зобов'язань, а отже і можливих штрафів. Також, нульова залишкова вартість основних засобів, що продовжують експлуатуватися, може бути розтлумачена податковими органами як завищення сум амортизації в попередніх періодах.

Тому на сьогодні основним завданням, на наш погляд, є пошук можливості повної гармонізації бухгалтерського та податкового обліку основних засобів. Для вирішення поставленого завдання необхідно розглянути і порівняти зміст податкового і бухгалтерського обліку основних засобів та визначити їх принципові відмінності.

ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА КОНТРОЛЬ ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВА: НОВЕЛИ ЗАКОНОДАВСТВА В КОНТЕКСТІ ДЕТІНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Приходько Н.В., гр. 201-Мз

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **Т.Д. Косова**

Національний авіаційний університет

Однією з найважливіших причин, що стримує рух України на шляху до суспільства високого добробуту, є суттєвий обсяг тіньової економіки. Остання має негативний вплив на всі соціально-економічні процеси, деформує пропорції структурного розвитку, лишає поза системи обліку, аналізу та контролю значний обсяг об'єктів. Тому пріоритетом розвитку національної економіки є її детінізація з використанням різноманітних інструментів. Одним із них є податковий контроль і аналіз нарахування і сплати податку на прибуток, його відображення в обліково-інформаційній системі підприємства.